

KIA TOIVANEN

Ulla-Maija Pastinen neuvo maaluspajan aluksi eri tekniikoita. Paperihihysillä saa pyöreää kuviota.

Maalaustarvikkeissa on mistä valita.

Maalaukseen syntyi piruetteja mukailevia muotoja.

Maalata voi, vaikka ei olisi loistanut koulun kuvistunneilla

Paint & Flow -pajassa maalataan pankkikorteilla, hammasharjoilla ja viinipullon korkeilla.

Kia Toivanen

Akryylimaalit odottavat sivupöydällä, istuinpaikan edessä pöydällä on tyhjä taulupohja. Puistolassa sijaitsevan Studio AAVaman Paint & Flow -työpaja on alkamassa.

Maaluspajaa pitää Ulla-Maija Pastinen, joka aloittaa parituntisen session rentoutushetkellä. Siltä tulee nimen loppuosa flow.

Rentoutushetki irrottaa ajatukset ajasta tähän hetkeen ja siihen, miksi tänne on tullut, Pastinen kertoo.

Muutaman minuutin kulluttua maadoittuminen on tehty ja siirrytään maalauksen pariin.

Maaliväreistä valitaan itseä puhuttelevat, mutta maalusvälineiden kohdalla tulee ensimmäinen tenkkapöytä kokeiluksi?

Valittavana on tavallisten penssien ja suten lisäksi kaikenlaisia muita tarvikkeita kammoista hammasharjoihin ja muovisiin lastoihin.

Mitä vain voi käyttää maalauksessa välineenä, Pastinen rohkaisee.

Abstraktissa maalauksessa ei tarvitse olla valmiita ideoita, vaan se voi muotoutua tehdessä. Kun sopivaa jälkeä ei synny puulasudilla, voi kokeilla vaikka vanhaa pankkikorttia.

Kuusihenkisessä ryhmässä osallistujat ovat yhtä lukuunottamatta ensikertalaisia. Parituntisen ajan aikana keskustelua syntyy etenkin kuvistuntien muistoista. Monelle on jäänyt käsitys siitä, ettei itselle ole suota piirtämisen lahjaa.

Jokin solmu aukasa, kun värit alkavat levittää kankaalle ensin varovaisin, sitten varmemmin vedoin.

Tästä ei tule arvostamaa, ei tarvitse suorittaa. Nimimerkillä kynäpin työt, huokaisee osallistuja Maritta Kinnunen ja naurahtaa päälle. Hän tuputtaa kankaalle puuterinroosaa väriä, ja hiljalleen siltä alkaa syntyä puun lehvästöjä muistuttavia kuviota.

Paint & flow -maaluspajan nuorimmat kävijät ovat olleet taaperoitu, vanhimmat yli kahdeksankymppisiä.

Moni kävijäistä saattaa maalata ensimmäistä kertaa elämässään tai sitten välissä on ollut vuosikymmenien

tauko, Pastinen kertoo.

Lapset ovat hirveän luovia ja tykkävät, kun saavat maalata vaikkapa ilmapalloilla. Aikuisilla taas on eri tavalla halu työstellä omaa taulua.

AAVama puukorunallisten poikansa Matin kanssa vuonna 2012 perustanut Ulla-Maija Pastinen aloitti Matin kanssa kodin remontissa pakkeliä. Pastinen innostui tekemään sillä taulupohjiin kuviota ja värjäämään masaa ensin teellä, sitten kahvilla ja musteella.

Samankaltaista struktuuripintaa näkee nykyisin Pastisen omassa abstrakteissa teoksissa.

Käsillä tekeminen ei ole minulle vierasta. Mutta tämä eteni varkein ja vei mennessään. Kokeilin eri maalustekniikoita, ja pian minulta tilattiin jo ensimmäinen taulu.

Pastisen teoksia on ollut nähtävillä muun muassa Tawastin La Flaba -galleriassa. Oman studiotilan Telleronkadulta hän vuokrasi.

”

Mitä vain voi käyttää maalauksessa välineenä.

Ulla-Maija Pastinen

viime keväänä. Pastinen on käynyt pitämässä maaluspajoja lähikohteissa tilauksesta mutta halusi lisäksi oman paikan, jossa on helppo järjestää tilaisuuksia ystävä-, synttäri-, polttari- tai työporukan kesken. Myös yksittäiset henkilöt ovat tervetulleita.

Kävin sitä ennen Ete- län-Suomessa ja jopa Italiassa asti kokeilemassa itse maaluspajoja ja sitä, miten niitä on toteutettu. Itse en halua, että tehdään mitään mallista. Tarkoitus ei ole piirtää, vaan jokainen tekee maalauksen, joka kumpuaa sisiltä ja omista väreistä. Rohkeus ja uskallus kumpuaa nopeasti ihmisen sisästä, kun lähtee tekemään.

Pastinen haluaa ihmisille onnistumisen tunteita ja tekemisen iloa.

Toivon väri-ilottelua ja uppoutumista. Samalla saa hetkeksi pään tyhjäksi kiireen tunnusta ja puhelimen pois kädestä.